

AFSCHEID VAN CONSERVATOR CORINE MOLENAAR

Corine, als ik zo rondkijk lijkt het wel of de mensen blij zijn met je vertrek, ik zie namelijk een aantal personen die ik hier de afgelopen jaren zelden of nooit heb gezien en uitgerekend nu komen ze wel op je afscheid,

Wij, als stichting Vrienden van het Museum Jan Heestershuis, zijn volstrekt niet blij met je vertrek. 29 juni las ik om circa 22:00 u je mail en rekening houdend met het tijdsverschil was dat een uurtje nadat je het nieuws had toevertrouwd aan het internet. Ik schreef toen een spontane reactie:

Dag Corine, dat ik dit bericht in Ulaanbaatar moet lezen! Uiteraard doet dit me pijn na die jaren van productieve maar vooral inspirerende en hartelijke samenwerking. Eerlijk gezegd hadden we het zien aankomen na je verhuisbericht. Ik wil je dan ook van harte feliciteren met je nieuwe baan en succes wensen in je volgende levensfase! Ik ga nu pitten want morgenvroeg beginnen wij aan onze rondreis door de Gobi, groet Paul.

Bij navraag bleek dat dit mailtje je nooit heeft bereikt; vandaar dat ik het nu even heb aangehaald.

Intussen ligt dit moment alweer een paar maanden achter ons en zijn wij, Annemarie, Jan en de vele vrienden van onze Stichting vertrouwd met het gegeven dat je vertrekt. Hoezeer we dit ook betreuren.

Bij zo'n vertrek is het gebruikelijk dat je terugblijkt. Dat wil ik nu even kort doen. De functie van conservator heb ik persoonlijk ongeveer 50 jaar geleden ervaren: ik werkte als student in de nachtploeg in een conservenfabriek om wat vakantiegeld te verdienen: ik moest daar handmatig blikjes vullen met aardbeien; de blikjes werden vervolgens machinaal van deksel voorzien; in een pasteuriseur werden de blikjes met inhoud geconserveerd en opgeslagen in een magazijn, ofwel naar analogie, je doet om een schilderij een strikje, hangt het in het geconditioneerde depot en af en toe laat je bezoekers wat consumeren waarbij je kunt kiezen uit Heesters of Van Oorschot.

De afgelopen jaren heb ik echter gezien en ervaren dat de functie van conservator van het museum Jan Heestershuis meer inhoudt. Door het beperkt aantal uren dat de politiek aan je functie heeft toegewezen, ben je genoodzaakt met vrijwilligers te werken om het museum te laten functioneren. Je eigen inzet is op papier 0,7 FTE en de vrijwilligers verzorgen, als ik een ruwe schatting maak, minimaal 4 FTE's, dus bijna 6 keer zoveel. Dat vergt het een en ander van je!

Terugkijkend ligt jouw kracht in je stijl van leiding geven. Met een voortdurende glimlach heb je mensen om je heen weten te verzamelen, te motiveren, te stimuleren en te binden. De eerlijkheid gebiedt dat je niet vanaf nul bent begonnen want de vrijwilligersorganisatie was al door je voorgangers opgezet. Maar wel heb je met die vrijwilligers het museum de laatste jaren uitstekend laten functioneren.

Zoals gezegd is het niet niks om 40 vrijwilligers aan te sturen om alle taken, noodzakelijk voor het operationeel zijn van een museum (zes dagen per week, vier uur per dag), in te vullen.

In willekeurige volgorde: bezoekers ontvangen, groepen rondleiden, tuin onderhouden, tentoonstelling inrichten, collectie registreren, educatieve projecten opzetten, onderhouden en repareren van de ruimtes, etc.

En dan is het goed te bedenken dat juist het aansturen van vrijwilligers een grote persoonlijke betrokkenheid en empathie bij die vrijwilligers van je vraagt. Daarvoor moet je veel tijd inruimen!! Wat mij betreft krijg je daarvoor een tien!

Een ander wezenlijk punt in jouw stijl van leiding geven is de manier waarop je kon delegeren. Je luisterde, oordeelde en besliste.

Als Stichting Vrienden hebben we de afgelopen 9 jaar bij jou de ruimte gekregen om een aantal tentoonstellingen te realiseren die aansluiten bij de sfeer van het woonhuis van Jan Heesters en de perceptie van onze achterban, de vrienden. Ik denk dan met name aan de tentoonstellingen Kees Bol, Antoon van Domburg, schilders van de Meijerij, Henriëtte Pessers, Theo Swagemakers, Jakob Smits en Antoon Kruysen. In een aantal gevallen hebben die geleid tot de uitgifte van een catalogus waarvan de teller inmiddels op 4 staat:

- Antoon van Domburg, *een kunstenaar herontdekt*
- Henriëtte Pessers, *eenvoud als kracht*
- Antoon Kruysen, *een temperamentvolle en meedogenloos colorist*
- de laatste Jan Heesters, *leven kunst museum*

Tenslotte wil ik de prettige manier van samenwerken bij het verwerven van nieuwe aanwinsten als aanvulling op de collectie memoreren; ik denk dan met name aan de Brabantse wever, Korenoogst, Boerderij met landweg en

misschien nog De schaapscheerders (*deze is inmiddels verworven*)

Dit alles overziende Corine, kijken we terug op een periode waarin je de continuïteit van het museum een stevig fundament hebt gegeven. Samen met de vrijwilligers heb je het museum op een hoger plan gebracht en is het geregistreerde Museum Jan Heestershuis gegroeid van een plaatselijk gebeuren tot een regionaal museum met soms landelijk aandacht, geholpen door publicaties in de Museumjaarkaartgids etc.. De landelijke pers hebben we als museum helaas niet kunnen bereiken ondanks dat met name de tentoonstellingen van Jakob Smits en Antoon Kruysen dat verdienden. Dat is jammer maar doet geen afbreuk aan het feit dat het Jan Heestershuis een vaste plaats heeft gekregen in het regionale gebeuren en in de toekomstige Meijerijstad.

Daarvoor danken wij, Annemarie, Jan en ik en natuurlijk onze Vrienden, je heel hartelijk.

Om onze blijk van dank een materiële invulling te geven hebben we lang nagedacht en zijn allerlei mogelijkheden de revue gepasseerd tot en met het geven van een waardebon voor het laten aanbrengen van een tattoo omdat dit laatste ons in ziens heel dicht staat bij de etstechniek van Heesters.

Uiteindelijk hebben we iets gevonden waarbij we budgettair het geluk aan onze zijde hadden: de grondstofprijzen zijn het laatste jaar sterk gedaald, zo is de koperprijs vandaag nog maar €1,20 per kg. Dus kun je met een gerust hart dit cadeau aannemen. Ik overhandig je dit en verzoek je de achterkant voor te lezen. (*zie foto pagina 3*)

17-09-2015, Paul van den Acker,
voorzitter Stichting Vrienden Museum Jan Heestershuis

foto Henk van Abeelen, 17 september 2015

AFSCHEIDSWOORD VAN CORINE MOLENAAR, 17 september 2015

Afscheid nemen is geen hobby van mij. En van terugblikken word ik altijd een beetje weemoedig. Als historicus kijk ik liever wat verder terug in het verleden.

Maar ja, toen ik op internet op het bericht klikte van het Brabants Dagblad over mijn afscheid, en mijn "nogal gedateerde" foto zag, was mij duidelijk hoeveel tijd er is verstreken in de afgelopen jaren.

En thuis hoef ik maar naar onze kinderen te kijken om te zien hoe lang 9 jaar zijn. De eerste keer dat ik in het Museum Jan Heestershuis kwam, lag ons pasgeboren zoontje Bent nog in zijn groene kinderwagen. Nu verslaat hij mij gemakkelijk bij een potje schaken of wedstrijdje hardlopen. En Loek en Tessel zijn druk bezig met leren lezen en schrijven.

En ik ben niet alleen zelf veranderd, maar ook het museum is veranderd. Vier maanden nadat ik conservator werd, startte de bouw van het paviljoen. Een heftig begin, zeg maar gerust: ik werd flink in het diepe gegoooid. Maar wel een start waar we heel blij mee zijn. Want daarna werd het mogelijk om meer tentoonstellingen te maken, uitgebreider en met meer inhoud.

Ook het ontvangen van schoolklassen kon door de ruimte-uitbreiding beter georganiseerd worden. En ik ben er trots op dat we gezamenlijk drie mooie structurele educatieve projecten hebben ontwikkeld. Waardoor alle Schijndelse leerlingen kennis maken met het museum, de geschiedenis van Schijndel en met kunst. En hopelijk ontdekken zij ook hoe leuk kijken naar kunst is.

Genoten heb ik bijv. van de tentoonstellingen van Jakob Smits, Antoon van Domburg, de Glazen Boerderij en nog veel meer. En ik ben me verbonden gaan voelen met het werk van Jan Heesters en Dorus van Oorscot. Door die wisselexposities verandert eigenlijk iedere drie, vier maanden het museum.

Maar wat niet veranderd is: het hart van het museum. Toen ik 9 jaar geleden hier begon, maakte ik kennis met een warme, enthousiaste groep vrijwilligers, die heel veel plezier uitstraalde in het werk dat zij voor het museum deden. En doen! Want hoewel er vrijwilligers weg zijn gegaan, er zijn er gelukkig nog meer bij gekomen. Zij zijn het hart van deze organisatie. Voor museum en VVV. Lieve vrijwilligers, ik heb met heel veel plezier met jullie samengewerkt. Het is fijn om te zien, hoe iedereen zich inzet voor zijn taak in het museum. Ik hoop dat dit in lengte van jaren zo door gaat. Want het museum vertelt een historisch en kunsthistorisch verhaal, maar het is er voor de toekomst!

Dit geldt ook voor de Stichting Vrienden van het Museum Jan Heestershuis. Het bestuur, maar ook voor alle vrienden die het museum een warm hart toedragen. De vriendenbrieven, de lezingen, de hulp bij de organisatie van tentoonstellingen, de aankoop van

schilderijen. Het draagt allemaal bij aan een levend, actief museum. Een museum waar veel mensen zich mee verbonden voelen.

Beste vrijwilligers, ik wil jullie graag een afscheidscadeau geven. Om jullie te bedanken voor de samenwerking en de fijne tijd, waarin ik kon genieten van jullie mooie verhalen. Waarin we met elkaar mee konden leven. Ik geef een cadeau aan jullie allemaal, aan het museum. Ik heb voor jullie een mooie theepot gekocht. En ik hoop dat jullie, voortaan iedere middag als jullie met elkaar thee drinken, deze theepot gebruiken en dan, af en toe, een beetje, aan mij denken.

Graag wil ik jullie allemaal heel hartelijk danken voor het prachtige fotoboek, de mooie persoonlijke wensen en de VVV bonnen. Ik heb genoten van de afscheidswaarden van Bernadette en Paul, dank daarvoor.

Corine Molenaar, conservator Museum Jan Heestershuis, 2006 -2015

foto Henk van Abeelen

Corine leest de achterkant van het afscheidscadeau (etsplaat van Jan Heesters) van de Stichting Vrienden van het Museum Jan Heestershuis:

"Corine hartelijk dank voor de ruimte die je ons gaf, Annemarie, Jan, Paul en de Vrienden"

DE NIEUWE CONSERVATOR STELT ZICH VOOR

Dr. Marika de Kroon, foto Henk van Abeelen

Even voorstellen: Mijn naam is Marika de Kroon en ik mag mij sinds kort de conservator van het Museum Jan Heestershuis noemen (*ik ben nog niet in functie*). Daar ben ik erg blij mee, omdat ik aan kunst en cultuur mijn hart heb verpand. En wat is er leuker dan die passie in de praktijk te kunnen brengen!

Ik ben in 1964 geboren in Nijmegen en daar opgegroeid en naar school gegaan. Aan de - toen nog - Katholieke Universiteit heb ik kunstgeschiedenis gestudeerd. Na het behalen van mijn diploma heb ik een aantal jaren op projectbasis bij musea gewerkt, onder andere bij het Noordbrabants Museum en Breda's Museum en daar bijgedragen aan het tot stand komen van tentoonstellingen.

Vervolgens, inmiddels met mijn echtgenoot Willem verhuisd naar het Brabantse dorp Sint-Oedenrode, heb ik een aantal jaren gewerkt aan een wetenschappelijk onderzoeksproject over de iconografie van Middeleeuwse

pelgrimstekens en daar een aantal artikelen over gepubliceerd. In die jaren zijn mijn twee kinderen ook geboren, een dochter (1998) en een zoon (2001). Het zelfstandig werken aan een onderzoek was goed te combineren met het grootbrengen van kinderen, omdat ik veel thuis kon werken.

Maar na al die jaren miste ik toch ook het contact met collega's. Ik ben toen op zoek gegaan naar een baan die me meer 'onder de mensen' bracht. En die vond ik bij de gemeente Sint-Oedenrode. Daar heb ik sinds 2009 gewerkt als beleidsmedewerker op onder andere het vakgebied Cultuur. Ik mocht mede vormgeven aan het gemeentelijk beleid voor bibliotheekwerk, cultuur-educatie, muziekonderwijs, podiumkunsten en dergelijke. Een leuke en zeker uitdagende baan, in meerdere opzichten, omdat juist in die periode de financiële crisis toesloeg. Ook bij de gemeentelijke overheid en ook in het culturele veld. Het mes moest in de uitgaven. Dat was niet altijd makkelijk voor mij als liefhebber van kunst en cultuur.

Daarbij speelde ik zelf toneel bij 't Roois Theater, zing ik al weer enkele jaren bij Theaterkoor Rooi, wat nu Theaterkoor Stem heet, en inmiddels ben ik ook bij het Rosmalens koor All Women aangesloten.

En dan nu een nieuwe uitdaging: het Museum Jan Heestershuis en de gemeentelijke kunstcollectie conserveren en beheren. Terug naar de inhoud, weer praktisch bezig zijn met kunst! Ik heb er heel veel zin in. Ik verheug me op het maken van mooie tentoonstellingen en educatieve projecten samen met de vele enthousiaste vrijwilligers en de Stichting Vrienden van het museum Jan Heestershuis. Nu én in de toekomst. Want de belangrijke plek die kunst en cultuur in Schijndel heeft moet ook verankerd worden in de gemeente Meierijstad. Het Museum Jan Heesterhuis is een van de parels die we moeten koesteren.

Marika de Kroon, conservator Museum Jan Heestershuis, 2015 -

AGENDA & WETENSWAARDIGHEDEN

Museum Jan Heestershuis 073 - 54 92276

Pompstraat 17, 54 81 BL Schijndel

openingstijden: dinsdag t/m zondag 13.00 uur -17.00 uur.

- ❖ **3 januari 2016: Een vleugje Vincent. Van Gogh inspireert Heesters.**
- ❖ **5 september - 17 januari 2016 expositie in de beeldentuin: Patagonia Maxima.**
- ❖ **maandag 19 oktober in het Napoleonskerkje** lezing van drs. Peter Thoben: *Beelden van de vrouw in de kunst, een onuitputtelijk thema voor kunstenaars.*

- ❖ Na 38 jaar is een nieuwe biografie over Jan Heesters verschenen met teksten van Anne-Marie Cornelissen Jan Geerts en Corine Molenaar. Deze is verkrijgbaar in het Museum á €10,=.
- ❖ **Reserveer 30 november** voor de volgende lezing in het Napoleonskerkje.